

կ'ընթանայ երկրէ հարիւր մէդր բարձրութեամբ։ կարծես թէ երկու, երեք վայրկենէն, կամ այն դաշտին, կամ մացառին ճամբուն վրայ կանգ պիտի առնու օդապարիկը։ սակայն ժամանակը կը քառակատկի, ետևէ վազող անձինք չնշասպառ վար կ'իշնան և կը յուսահատին այլ ևս հասնելու խարերայ օդապարիկին։ շատերը բարկացած կ'անգ կ'առնուն և կ'սկսին սուլել և աղաղակել, իսկ ոմանք քանին դեռ կը շարունակեն լնթացքնին։ մենք ալ զուարձալի տեսարանը կը կորսնցունենք։

Դեռ 40 մէդր բարձրէն՝ կօտար խարսխին շուանը նետեց։ Հարիւր հոգի մեծ և փոքր փութացին բռնել այն շուանը։

— Ազատ թողուցք շուանը, կ'աղաղակէր կօտար բարկացած։ Շատերը հեռացան, բայց երկու հոգի յամառութեամբ չէին թողուր։

— Նայեցէք զձեզ վեր կը քաշնք, աղաղակեցի ես։ Մողական արդիւնք մը, յառաջ բերին այս խօսքերս։ — Երկու դիւղացիք զարհուրած իսկոյն թողուցին շուանին ծայրը։ Երբ օդապարիկը տեղաւորուեցաւ՝ հրաման տուինք գիւղացւոց որ բռնեն ուժով շուանը։ Կօտար ապահովութեան գռնակը բացաւ և բոլոր կազը ցնդեցաւ։

— Այս բան լմացաւ, աղաղակեցի օդապարիկին գետին նստած ժամանակ։

— Այս, լմացաւ, պատասխանեց կօտար։

Հացկերոյք մը ջրոյ տակ։ — կիօտատի (Ciotat) նաւահանգստին խորագոյն փորելու աշխատութիւնքն լմացան վերջին ատեններս են նոյն պատեհաւ՝ այս ձեռնարկութեան առաջնորդն Պ. Ռոպէրդ, մեծահայ նախաճաշ մը տուալ գործաւորաց և իրենց վրայ հսկողաց։ Յիրաւէ նորօրինակ գործ մ'էր. սեղանն ծովուն երեսէն ուժ մեղը խոր էր, նաւահանգստին հիման վրայ, մեծ արկեղ մը մէջ յորում գործաւորը կ'աշխատին։ այս արկեղ նուրբ պատերն միայն կը բաժնէին զհրաւիրեալն ջրոց ահաւոր կոյտէն, որ կը ճնշէր չորս կողմէն։ Այս նորագիւտ սեղանատունն փառաւորապէս լուսաւորեալ և զարդարեալ էր, և առանց ականջաց շշնջման զոր կը պատճառէր արկեղ մէջ գանուած ճնշումը, որպէս զի ջուրն յանկարծ ներս չի յարձակի, բազմականք պիտի չի տարակառուէին ամենին թէ գոյզն ինչ յապաղումն օդային ջրհանին գործողութեան, զամէնքն ալ նոյն վայրկինքն մէջ պիտի խեղդէր։

Ցետ սեղանին, անակնկալ հանդէս մ'ալ կատարեցին երգի։ հանգիստութիւնն առեւց յետ մինչև միջօրէի մեծագոյն մասը. և հուսկ յետոյ բազմականք օդային միջնորդական վայրկին վայրկին մէջ պիտի խեղդէր։

Փողպատ-լուսանկար. Արագահան լուսանկարին յառաջադիմութիւնը և զիւտերը՝ գետ մինչև երբ պիտի շարունակեն։ Գիտնականք,

մասնաւորապէս Պ. Մարէյ կ'աշխատին միշտ նորանոր գիւտեր ընելու, այս գիւտերը զվասաւորաբար կը կայանան լուսանկարին գործիք-ները երագելու և փոքրկացնելու, որով ամէն մարդ կարող ըլլայ լուսանկարել առանց իմացուելու։ Որդէն ընթերցողաց ծանօթ է լուսանկար դիտակը և լուսանկար զվարկը, բայց ահաւասիկ ուրիշ նոր գիւտ մը որ մեծագոյն յաջողութիւն և տարածումն պիտի ունենայ. այս գիւտը կը կայանայ երկայն փողպատի մը և նորա գընդառոցն վրայ. զնդասեղը առարկայտես ապակի մ'է, իսկ երկայն փողպատը՝ միմասենեակ մը, երբ անձ մը մերձենայ քեզի 50 հարիւրորդամեղը կամ նոյն իսկ մի մեղը հեռաւորութեամբ՝ գրպանիդ մէջ գտնուած անտես գառչուէ տանձաձեւ գունտը կը սղմես և իսկոյն խօսակից անձիդ գէմքը կ'ունենաս.

Այս հանճարեղ փոքրիկ գործիքը՝ Պ. Կտորնու Պլոխի գիւտն է. առաջին անգամ ուսումնականաց ընտիր ժողովի մը ներկայութեամբ կատարեց իր փորձերը՝ և ընդհանուր հաւանութեան և զարմանաց արժանացաւ։

Սրամուուրիշն կենդանեաց. — Այս բանիս վրայ պատմուած գէպքերը՝ անթիւ են, բայց այս սրամուութիւնը մասնաւորապէս կը զիտուի շներու վրայ. ահաւասիկ այսպիսի նոր գէպք մը որ թէ ամենաստոյդ է, և թէ շատ հետաքրքրական։ Զեմիւռ. անուամբ շուն մը ընտանեաց մը քով կ'ապրէր, ուր ամենայն իննամբով զինքը կը պահէին. այս շունը ձագ մը ունեցաւ որուն անունը ժողի գրին։ Զեմիր օր մը սաստիկ մշուշով դուրս ենելով, բոլորովին կուրացաւ, և ընդգէմ ամենայն իննամոց ընտանեաց և գեղերու՝ միշտ կոյր մնաց։ Տէրերը տեմնելով որ այլ ևս իրենց չի կրնար ժառայել՝ ձագը քովերնին պահեցին, և զինքը տնէն քանի մը քելումէզը հեռառ եղող ընտանեաց մը տուին, Քանի մը ամիս այսպէս անցաւ, և Զէմիրի վրայ ամենեին տեղեկութիւն չունեին։ Օր մը երեկոյեան գէմ շատ զարմացան ընտանեաց ամէն անգամք՝ տեսնելով որ Զէմիր եկեր և իրենց տանը մէջ գտնուած խոտի գէզի մը վրայնտեր է արիւնաներկ թաթերով, կենդանուցն սիրյ և երախտագիտութեան տուած ցոյցերը՝ ոչ ոք կրնայ բացատրել. ամէն մարդ գիւտ քիչ շատ թէ այսպիսի պարագայից մէջ շոն մը որչափ կրնայ քծնիլ, զամէնքն ալ կը հոտուըտար և կը օիրէր, մասնաւորապէս կը փայփայէր իւր ժողի ձագը՝ որ փոխադարձ իւր մայրը ճանշնալով սիրյ ցոյցերուն կը համապատասխանէր. ի՞նչպէս կրնանք մեկնել այս զարմանալի գէպքը. կենդանի մը որ աշքէն դրկուած, 6, 7 քիլոմէդր հեռացած իւր սովորական տնէն և այն ալ մի անգամ դոց կառքով, կարենայ գարձեալ գալ իւր հին տէրերը գտնել.

Նոր պեղմունք՝ի Պումպէա: — Հնախօսաց մէջ ամենէն աւելի ծառ նըր խնդրոց մին է օրոշել ճիշտ այն տարւոյն ամիսը՝ յորում հանդի դիմեցաւ Վեսուվի ահաւոր ժայթքումը՝ որ կործանեց զշերկուաննն, դՊոմպէա և զայլ մերձակայ քսագափ:

Պլինիոս կրտսերոյն նամակները, որ ըստ ինքեան այսպիսի մեծ դէպ. քի մը ամենաշնչին պարագաներն իսկ պէտք էին յիշել՝ միմեանց ակասականք են. ոմանց մէջ կ'ըսէ թէ Օգ. ստոս 24ին հանդիպեցաւ, ուրիշ տեղեր ալ 23 Նոյեմբերի: Համբաւաւոր հնախոյզք՝ ինչպէս Ռողինի, և Ռունճիքրօ, գտած առարկայից վրայ հաստատելով իրենց կարծիքը՝ վերջին ամիսը ընդունեցան. ընդհակառակն Պ. Ման՝ առաջինը ընդունեցաւ: Նոր զիւտ մը իստալացի գլուխականաց կարծիքը հաստատեց: Սղապիանա դրան մօտ երեք նոր գիակունք գըտնուեցան, երկուքը առն, մին ինո՞ւ: Այս զիւտէն վերջը նորագոյն մալ եղաւ. այսինքն երեք մէզը բարձրութեամբ և 40 հարիւրամէդր տրամագծով ծառի բուն մը գտնուեցաւ. այս բունը յիշեալ գիականց ամենամօտ գտնուեր է. այս բնոյն վրայ յայտնի կը տեսնուին ծառին խաւերը և ճրւկերու բաժանման կեդրոնները: Այս ծառին որ կ'անուանուի (*Laurus nobilis*) պաղոց յետքը յայտնի է հողին վըրայ. արդ այս ծառը իւր պտուղները աշնան կու տայ՝ հետեաբար նոյեմբերի մէջ հանդիպած է և Պիինիոսի երկրորդ անգամ այս ամիսը յիշելը՝ կարծես թէ սրբագրութիւն է առաջնոյն:

Գլխաւոր տէրուքեանց օրագիրք. — Վերջին ատեններս հետաքըրքական հաշիւ մը եղաւ օրագրոց վրայ. այսինքն միշին աշխիւ ըրին օրագրոց թուոյն և ժողովրդեան մէջ ամենայն Ցէրութեանց մէջ. և գտան որ Միացեալ Նահանգաց մէջ 4 օրագիր կը համապատասխանէ 4, 438 բնակչաց: ի Զվլցցէրի 4 առ 5,073. ի Տանիմարդաց 4 առ 6,022. ի Գերմանիա 4 առ 9,474. ի Մեծն Բրիտանիա 4 առ 44,409. ի Շուէտ 4 առ 13,120. յԱւստրիա 4 առ 14,832. յԻտալիա 4 առ 20,356. յՌունկարիա 4 առ 24, 543. ի Ռուսաստան 4 առ 109,644.